

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-792-0135
Dok.: MUB40340

Besvarelse af spørgsmål nr. 55 af 4. november 2005 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes komme med eksempler på tænkte faktiske forløb med dertil knyttet faktisk tilregnelser, der illustrerer, at der er forskel på mulighederne for at statuere dolus eventualis som i ”Kuffertdommen” (U1979.456H), mens det ikke vil kunne finde sted i relation til lignende forløb omfattet af straffelovens § 114-114 a.”

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 54, er der ikke forskel på afgrænsningen af forsætsformen dolus eventualis afhængigt af, hvilke af disse bestemmelser det drejer sig om, herunder bestemmelserne i straffelovens § 124, stk. 2, eller §§ 114 og 114 a.

I spørgsmål nr. 183 af 21. juni 2005 til justitsministeren fra Folketingets Retsudvalg citeres en artikel trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2005 B, side 140, hvori det bl.a. er anført, at ”(d)et ikke (er) urealistisk, at terrorgrupper skaffer sig sympatiserende medhjælpere, der står for en begrænset delopgave, og som ikke indvies i den samlede plan. I en sådan situation kan medhjælperen få fært af, at vedkommende er med i noget større og accepterer dette, hvorved der foreligger et acceptforsæt. Dette eksempel har stor lighed med faktum i den skelsættende ”Kuffertdom” U 1979.576H, hvor der også forelå partiel medvirken.”

I Justitsministeriets besvarelse af 18. juli 2005 af spørgsmål nr. 183, er det bl.a. anført, at Justitsministeriet finder det tvivlsomt, om en person, der har fået en begrænset opgave, og som ”får fært af”, at vedkommende er med i ”noget større” og accepterer dette, vil have et forsæt, som er tilstrækkeligt konkretiseret til domfældelse for en terrorhandling. En domfældelse i en sådan situation vil efter Justitsministeriets opfattelse formentlig kræve, at anklagemyndigheden kan løfte bevisbyrden for, at vedkommende har indset muligheden for, at hans opgave indgik i udførelsen af den pågældende konkrete forbrydelse, og at han enten indvilgede i denne mulighed eller ville have udført opgaven, selv om han havde vidst, at den var en del af den pågældende konkrete forbrydelse.

Justitsministeriet konkluderede i besvarelsen af spørgsmål nr. 183, at spørgsmål om anvendelse af forsætsformen *dolus eventualis* i forhold til de bestemmelser, der blev indført ved terrorkpakken, efter Justitsministeriets opfattelse normalt vil være af meget teoretisk karakter.

Det vil være op til domstolene at vurdere, om der i en konkret sag foreligger tilstrækkeligt bevis for det fornødne forsæt.